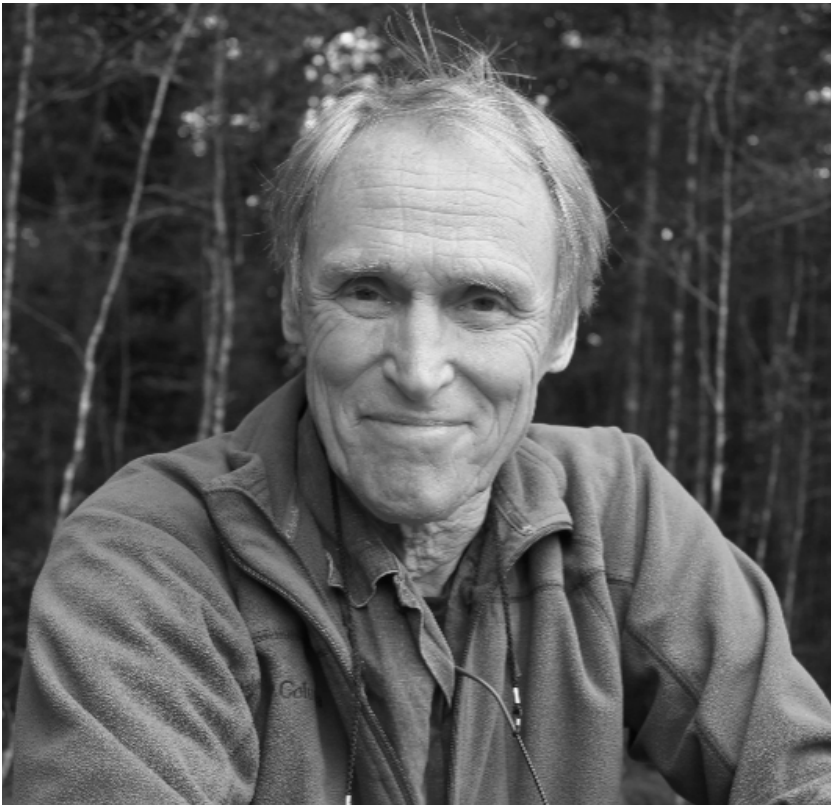

In Memoriam - Bert Lanjouw (1945-2019)

In juli, afgelopen zomer, liet Bert ons weten dat hij ongeneeslijk ziek was. In de maanden daarna hebben we hem een paar keer bezocht en samen herinneringen opgehaald. We zaten dan buiten op de bank en wandelden door zijn zelf gecreëerde natuurgebied bij zijn woonhuis op het terrein van de voormalige steenfabriek Ceres bij Rottum. Geleidelijk zagen we hem achteruitgaan als gevolg van de ongeneeslijke hersentumor. Op 7 december 2019 is Bert overleden.

Bert Hendrik Lanjouw is op 14 juni 1945 in Utrecht geboren. Dat was vlak na het einde van de 2e Wereldoorlog. Met zijn tweede naam werd hij vernoemd naar de in de oorlog gefusilleerde vriend van zijn ouders Hendrik Uittien, in die tijd een bekend botanicus. Bert groeide op in Bilthoven en was daar een actief lid van de NJN-afdeling. Hij studeerde biologie in Utrecht en deed daar zijn 1e hoofdvak (vegetatiekunde). Tijdens zijn doctoraal studie stapte hij voor een bijvak mariene ecologie over naar Groningen en deed daar ook zijn 2e hoofdvak (palynologie) aan het Biologisch-Archeologisch Instituut. Van 1977 tot 1980 werkte hij bij de universiteit van Thüringen in Duitsland aan pollen-analytisch onderzoek in Iran en Israël. In die tijd werkte hij in de zomermaanden regelmatig als inventarisatiemedewerker bij

de provincie Utrecht en later ook bij de provincie Drenthe. In 1984-'85 heeft hij samen met Piet Schipper en Han de Boer de Drentse veenkoloniën geïnventariseerd en voor de water- en moerasvegetaties een eigen typologie ontwikkeld.

Intussen is Bert getrouwd en in Groningen op het platteland gaan wonen, eerst in Garsthuizen en later bij Rottum (Kantens). Ondanks de afstand heeft hij tot 2003 bij de provincie Utrecht gewerkt. Hij kon daar met een gunstige regeling vervroegd met pensioen en is als zzp-er o.a. weer voor de provincie Drenthe gaan werken en als invalkracht bij Bureau Altenburg en Wymenga.

Bert Lanjouw was een gedreven en innemend florist en een boeiend mens met een brede belangstelling. Door zijn veldwerk voor het flora- en vegetatieonderzoek in Drenthe, Groningen en Frylân heeft hij een belangrijke bijdrage geleverd aan de kennis van de regionale flora en vegetatie.

Waterplanten en watervegetaties hadden zijn bijzondere belangstelling. Vanuit hun kennis en ervaring in Utrecht en Noord Nederland heeft hij samen met Piet Schipper als coauteur bijgedragen aan hoofdstuk 5 (Potametea) in deel 2 van de Vegetatie van Nederland (Schaminée et al., 1995). Voor de WFD-Nieuwsbrief schreef hij o.m. een artikel over het voorkomen van *Utricularia vulgaris* en *U. australis* (Gewoon en Loos blaasjeskruid) in Oost-Drentse veenkoloniale wijken en waterschapsleidingen en over het lastige onderscheid tussen die beide soorten in het veld.

We zullen zijn vriendschap en betrokkenheid missen.

We wensen zijn huidige partner Ann en zijn drie kinderen heel veel sterkte toe met dit verlies.

Joop Smittenberg